

Cilj kolokvijuma je da se inauguriše problem slobodnog vremena mladih i da se stručnjaci raznih profila podstaknu na bavljenje ovom problematikom. Kolokvijum je, dakle, zamišljen kao prilog razumevanju slobodnog vremena mladih s više aspekata.

O svestranosti orijentacije kolokvijumā svedoči i pregled dosadašnjih tema ovog skupa. Prvi kolokvijum bio je posvećen slobodnom vremenu uopšte, a sledeća četiri bila su posvećena: slobodnim aktivnostima mladih, stvaralaštvu, socijalizaciji i kulturi mladih. Sledeći kolokvijumi govorili su o prostorima za slobodno vreme mladih, radu i slobodnom vremenu mladih, reformi školstva i slobodnom vremenu mladih, mobilnosti, potrebama i igri mladih. Najzad, ovogodišnji kolokvijum je kao temu odredio komunikacije, odnosno posmatranje slobodnog vremena mladih s aspekta komunikacije.

S obzirom na širinu zahvata, ovogodišnji kolokvijum obuhvatao je četiri tematske celine: I Teorija i bit komunikacije, II Dete i komunikacije, III Životna sredina i komunikacija, IV Sredstva masovnih komunikacija.

Na kolokvijumu je saopšteno pedesetak radova čiji su autori pedagozi, psiholozi, sociolozi i stručnjaci iz drugih naučnih oblasti iz cele naše zemlje. Multidisciplinarni karakter radova i prisustvo stručnjaka iz različitih oblasti doprineli su da se osnovni fenomen kojem je kolokvijum posvećen — mladi i njihovo slobodno vreme posmatrano s aspekta komunikacija — osvetli na više međusobno različitih načina.

U okviru prve dve teme prezentirani su radovi pretežno teorijskog karaktera. Za prvu temu (»Teorija i bit komunikacije«) to je normalno i opravdano. Začuđuje, međutim, u izvesnoj meri, to što je u okviru teme »Dete i komunikacija« bilo manje saopštenja koja su se bavila rezultatima konkretnih empirijskih istraživanja o komuniciranju dece. Referenti su, naime, svoja saopštenja zasnavali najčešće na iskustvima stečenim u sopstvenoj praksi, a ne na posebnim istraživanjima.

Tema »Životna sredina i komunikacije« privukla je pažnju relativno najvećeg broja učesnika, što je rezultiralo i znatnim brojem radova. Sadržaji ovih radova, kao i načini pristupa temi i njene obrade, bili su različiti. Bilo je i radova teorijskog karaktera, ali i radova zasnovanih na rezultatima konkretnih istraživanja.

I u okviru teme »Sredstva masovnih komunikacija« saopšteni su radovi teorijskog karaktera i rezultati pojedinih empirijskih istraživanja. U najvećem broju radova o ovoj temi tretirana je televizija, dok su ostala sredstva masovnog komuniciranja (radio, film, štampa) bila manje zastupljena. Očito je da je televizija još uvek veoma zahvalan i atraktivan medij za istraživanja najrazličitijeg karaktera.

U diskusijama, vođenim svakodnevno posle prezentiranja radova, šire su razmatrana pojedina pitanja, a kritički je govoreno i o diskutabilnim tezama i mišljenjima iznetim u pojedinim radovima. Nisu izostale ni polemike o nekim pitanjima, kao što su: vidovi komunikacije (jezička i vanjezička), manipulisane putem sredstava masovnih komunikacija, načini na koje mladi provode slobodno vreme, pitanje pozitivnog ili negativnog uticaja nekih medija (pre svega televizije) na mlade, kriza komunikacije i slično.

Čini se da je nedostatak to što je relativno mali broj učesnika kolokvijuma pokušao da svoja iskustva, odnosno rezultate do kojih je došao, poveže s kretanjima u širim društvenim sistemima (kao što je sistem masovnih komunikacija, vaspitno-obrazovni sistem). S druge strane, pak, s obzirom na širinu obuhvaćenih tema, multidisciplinarnu strukturu učesnika, zanimljivo pojedinih radova i diskusija, kao i na mogućnost međusobnog upoznavanja učesnika, ovaj se kolokvijum može oceniti pozitivno.

Na kraju, nešto o metodi rada kolokvijuma. Želja organizatora bila je da se na jednom mestu sakupe i teoretičari i praktičari, da se obezbedi interdisciplinarnost i da se svim učesnicima pruži mogućnost upoznavanja sa svim radovima. Stoga je kolokvijum stalno radio u plenarnim sednicama. Trebalo bi, možda, razmisliti o tome ne bi li (baš s obzirom na širinu i raznolikost tema i sadržaja i velik broj učesnika) bilo bolje da se bar neke teme obrađuju po sekcijama, dakle u užem krugu. Time bi se, verovatno, racionalnije iskoristilo vreme, a istovremeno bi se pojedini problemi šire i dublje razradili.

Likovni notes

EGZISTENCIJALIZAM OBOJEN SETOM

Uz izložbu slika Milutina Kopanje u Likovnom salonu Tribine mladih u Novom Sadu

Piše: Andrej Tišma

»Šta danas može slikarstvo?« — pitanje je koje se sa mnogih strana frekventativno postavlja tokom poslednje dve decenije. Mnogi vrsni i rasni slikari napustili su ovaj medij i potražili neke druge, primerenije svojim idejama i kontekstu u kojem njihova umetnost nastaje. No, uprkos tome, danas postoje takvi zaljubljenici četke i boje koji s velikim elanom i koncentracijom rade na obogaćivanju estetike i semantike dvodimenzionalnog slikarskog iskaza. Polazišta su im različita. Jedni u slici vide proces, drugi: mogućnost da simbolom kažu štošta, a treći, jednostavno, da pokažu svoju virtuosnost.

Slikar o kome će ovde biti reči, Milutin Kopanja, vešto se uklopio svojim stvaralaštvom u problemske tokove recentnih likovnih strujanja, kako slikarskih tako i onih post-slikarskih.

Težeći kontaktu s gledaocem, Kopanja u svoje uljane slike ugrađuje, ne samo misaonost i određeni štimung, već i akciju, pokret figure (najčešće je to autoportret), skoro verbalno obraćanje gledaocu. Stoga je njegova izložba u Likovnom salonu Tribine mladih, koja sadrži sedamnaest slika uljem na platnu, zanimljiva s više aspekata.

Milutin Kopanja je rođen 1948. godine u Glamoču. Filološki fakultet završio je u Beogradu. Na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu diplomirao je 1977, a postdiplomske studije završio 1979. godine.

Kopanja pripada slikarskom usmerenju figuracije, s naglašenom faktografskom predstavnošću. Moglo bi se reći da se on stilski nalazi negde između hiperrealizma i simboličkog realizma. Upravo ovaj simbolički sloj jeste dominantan i najzanimljiviji u njegovom projektu. Mada se služi uobičajenim slikarskim motivima: mrtvom prirodom, enterijerom s figurom i autoportretom, Kopanja u svoja ostvarenja unosi veoma suptilan, ali istovremeno uzbuđujući odraz svoga unutrašnjeg nemira. Slika »Plaći sutra« dramatičan je prizor s jednom osobom u prvom planu, čije je lice sakriveno dlanovima i zgrčenim prstima koji zadiru u kosu. Jako jednostavan u postavci i koloritu, veoma je impresivan autoportret s nazivom »Da li znate, zima donosi hladnoću.«. Jednog obraza naslonjenog na dlan, s očima koje živo i ispitivački gledaju, umetnik na slici kao da želi s nama da započne razgovor. Rečite su i Kopanjine mrtve prirode. Na primer, jabuke utonule u nabore čilima, pod trošnim zidovima, na slici »Bez naziva, zbog vas«, jasno govore o ideji prolaznosti i propadljivosti. Veoma je sugestivna i kompozicija »Prodavačica čilima«. Osoba na slici sedi, lica zagnjurenog u šake, pored nje je prekrasan čilim, verovatno plod rada istih tih ruku.

Naglašena gestualnost, teatralnost na većini Kopanjinih slika, pa i dijaloški karakter njihovih naslova, navodi na pomisao o performansu, novom multimedijalnom vidu umetničkog izraza. Takođe su zanimljivi aranžmani u nekim mrtvom prirodoma, na primer: »Dodir, a da li«, »Sutra« i »Kuda to svi odlaze«, gde vidimo nesvakidašnje aranžmane jabuke koja visi o koncu, daske koja koso zadiru u prostor slike itd., koji neodoljivo podsećaju na rešenja minimal-arta. Radi se, dakle, o približavanju slikarstva proširenim medijima.

Likovna strana Kopanjinih slika je prilično svedena i jednoznačna. U njegovom slikarstvu nema kolorističkih i oblikovanih vibracija. Sve je podređeno racii i konceptu. Figure su obično predstavljene svetlosnom modelacijom, a na većini radova prevladaju tamni, teški tonovi. Sve ovo rezultira time da iz Kopanjinih slika izvire jasan egzistencijalizam, obojen setom i kontemplacijom.

»polja« — časopis za kulturu, umetnost i društvena pitanja, novi sad, katolička porta 5/II, telefon (021) 28-765

uređuju: jovan delić, milan dunderski, dragan čopić, simon grabovac, dragan koković, julijan tamaš, miroljub radojković, vicko arpad i jovan zivlak (glavni i odgovorni urednik), / tehnički i likovni urednik cvetan dimovski / sekretar ljubinka malešević / članovi izdavačkog saveta: aleksandar foriš-ković, petar janković, tatjana jašin, slađana kolundžić, velja macut, ljubica dotlić-petrović, vlada stevanov (predsednik), radojko šajtinac, julijan tamaš, nedeljko terzić i milan uzelać (delegati šire društvene zajednice); / gordana divljak-arok, darinka nikolić, vitomir sudarski, milan živanović i jovan zivlak (delegati izdavača), / izdaje ništro dnevnik, oour »redakcija dnevnik«, novi sad, bulevar 23. oktobra 31. / direktor vitomir sudarski / osnivač pokrajinska konferencija saveza socijalističke omladine vojvodine / časopis finansira SIZ kulture SAP vojvodine / rukopise slati na adresu: redakcija polja«, novi sad, poštanski fah 190 / godišnja pretplata 150 dinara, za inostranstvo dvostruko / žiro račun: 65700-603-6324 ništro dnevnik, oour »redakcija dnevnik«, sa naznakom za »polja« / lektor zorica stojanović / korektor gordana stojković / štampa »prosveta novi sad«, novi sad, stevana sremca 13 / na osnovu mišljenja pokrajinskog sekretarijata za nauku i kulturu broj 413-152/73 časopis je oslobođen poreza na promet proizvoda i usluga. / tiraž 2.000 primeraka.